

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Eindbeeld VNG inzake uitvoering VROM-taken (Wabo/eindbeeld Mans)

Datum: 12 maart 2009
Opstellers: Lannoye/Pijpstra

1. Achtergrond

De VNG heeft van het Kabinet in november 2008 de mogelijkheid gekregen om in april 2009 met een visie te komen met betrekking tot de kwaliteitsverbetering en professionalisering van de uitvoering van de VROM-taken, bij voorkeur in samenwerking met het IPO. Het kabinet wil vervolgens met de VNG en het IPO afspraken maken over het realiseren van een structuur van samenwerkingsverbanden inzake de advisering aan gemeenten bij de uitvoering van de VROM-taken. De aspecten die aan de orde moeten komen, betreffen onder meer de wijze waarop er afspraken tussen gemeenten en provincies worden gemaakt over de vorm en schaalgrootte van samenwerking en welke taken in deze zogenoemde adviesorganisaties worden belegd en de borging van kwaliteitscriteria. In april 2009 maakt het kabinet op basis van de voorstellen van de VNG en het IPO de balans op of de voorstellen een afdoende alternatief vormen voor de in de kabinetsreactie geschetste problematiek en de structuur van 25 veiligheidsregio's. Hieraan gekoppeld is ook de besluitvorming over het doorvoeren van de voorgestelde decentralisatie van de provinciale bevoegdheden in het kader van de Wabo.

2. Betrokkenheid achterban

De VNG kiest er uitdrukkelijk voor om haar visie te formuleren vanuit een eigen autonoom proces dat tussentijds met de bestuurlijke partners (waaronder het IPO) wordt afgestemd. Het eindbeeld, zoals deze in onderhavig document wordt beschreven, is tot stand gekomen in afstemming met de achterban. Er zijn een drietal ledenconsultaties gehouden in februari 2009. Daarnaast zijn en worden er gesprekken gevoerd met verschillende groeperingen van gemeenten. Tevens zijn een aantal workshops in voorbereiding over de kwaliteitscriteria en de programmastructuur. De VNG heeft daarnaast een apart emailadres open gesteld, waar gemeenten

hun informatie over lokale en regionale ontwikkelingen en initiatieven rechtstreeks kunnen melden. Al deze informatie van de achterban is gebruikt als input voor de VNG op het eindbeeld. Na vaststelling door het bestuur van de VNG worden de verschillende onderdelen in deze visie gebruikt als basis voor de onderhandelingen met het IPO om zo mogelijk tot een gezamenlijk eindbeeld met bijbehorend plan van aanpak te komen richting het Kabinet in april 2009. Daarna zal het overleg met het Rijk starten en zal een ledenraadpleging plaatsvinden. Indien er geen overeenstemming met het IPO wordt bereikt, wordt het eindbeeld van de VNG eigenstandig aan het Kabinet aangeboden.

3. Tijdspad

In de eerste week van maart wordt door minister Cramer een brief verzonden naar de Tweede Kamer waarin het tijdspad van het bottum up proces van de VNG en ook het IPO wordt geschetst.

Het tijdspad voor de verschillende onderdelen ziet er volgens de VNG als volgt uit:

3.1 Bevoegheidsverdeling Wabo

Doel:

- 1 praktische en werkbare verdeling van de bevoegdheden tussen gemeenten en provincies op de korte termijn (1 januari 2010);
- 2 voorstel voor de verdeling van bevoegdheden voor de langere termijn, gekoppeld aan de uitvoeringsstructuur en overgang van het IBT naar provincies.

Einddatum: BO in april (dit in verband met wettelijke verankering in BOR en MOR).

Trekkers: VNG en IPO.

3.2 Vaststellen kwaliteitscriteria VROM-regelgeving

Doel: vaststellen van kwaliteitscriteria voor de vergunningverlening/toezicht/handhaving op alle VROM-regelgeving: kritische massa, werkprocessen, afstemming met andere betrokken instanties, informatiehuishouding, handavingsstrategie en prioriteitstelling.

Einddatum: zomer 2009.

Trekkers: VNG en IPO.

3.3 Uitvoeringstructuur

Doel: een landsdekkend overzicht van kwalitatief goede uitvoering van alle VROM-taken. Randvoorwaarden: vorm, omvang en geografische schaal is door de gemeenten in samenwerking met de provincies te bepalen. De verkennende fase tussen gemeenten vindt plaats tot aan de zomer 2009. De provincies hebben hierbij een faciliterende rol. Wanneer de kwaliteitscriteria gereed zijn, vinden nadere gesprekken plaats over de vormgeving, welke gemeenten deelnemen aan de adviesorganisatie en welke minimumeisen aan deelnemende gemeenten worden gesteld. Het totaaloverzicht dient in januari 2010 bekend te zijn.

Einddatum: januari 2010.

Trekkers: VNG en IPO.

3.4 Interbestuurlijk toezicht

Doel: uitvoering geven aan de kabinetsreactie op het advies van Oosting in relatie tot de bevoegheidsverdeling rondom de Wabo. Uitgangspunt is dat provincies het IBT krijgen over de gemeentelijke Wabo taken, mits de bevoegdheden zijn overgedragen aan gemeenten.

Einddatum: 1 januari 2010 (vastgelegd in bestuurakkoord Rijk/Provincies). VNG laat overdracht IBT afhangen van moment van overdracht van provinciale bevoegdheden aan gemeenten.

Trekker: IPO en BZK.

3.5 Kosten-batenanalyse

Doel fase 1: kosten en baten van de inrichting van de omgevingsdiensten conform het kabinetsstandpunt. Einddatum: april 2009 Doel fase 2: doorrekenen voorstel IPO en VNG Einddatum: nog nader te bepalen Doel fase 3: doorrekenen van een consensus model.

Einddatum: nog nader te bepalen.

Trekkers: ministerie van VROM, VNG en IPO.

3.6 Strafrecht versus bestuursrecht

Doel :herziening taakverdeling tussen bestuur en OM door het bestuur meer bevoegdheden te geven voor overtredingen van VROM-regelgeving middels bestuurlijke boete conform de algemene wet bestuursrecht of bestuurlijke strafbeschikking op grond van de wet OM afdoening. OM en politie kan dan worden ingezet voor de meer zwaardere delicten.

Einddatum: afhankelijk van fasering Wet OM afdoening (projectvoorstel in BO april 2009).

Trekker: ministerie van Justitie.

3.7 Ontwikkeling informatiehuishouding voor toezicht/handhaving

Doel: gemeenschappelijke informatiehuishouding en bedrijfsprocesstelsel voor toezicht en handhaving. De uitwisseling van informatie van open systemen van centrale en decentrale overheden en gesloten systemen van politie en OM moet verzekerd zijn.

Einddatum: afhankelijk van het projectvoorstel VROM (volgt in BO april 09).

Trekker: ministerie van VROM.

4. Resultaten leden bijeenkomsten

Uit de consultatie met de achterban zijn een aantal rode draden te halen:

- Gemeenten zijn unaniem van mening dat gemeenten de eerste overheid zijn. Zij zijn het aanspreekpunt (frontoffice) voor de burger en het bedrijfsleven.
- Een groot deel van gemeenten ziet samenwerking met betrekking tot complexe handhaving in brede zin en ketenhandhaving als een mogelijke oplossing.
- Wat betreft vergunningverlening is men heel duidelijk. Enkelvoudige en meervoudige eenvoudige vergunningverlening (>80%) moet binnen de eigen gemeentelijke organisatie worden afgewikkeld.
- Gemeenten erkennen dat de professionaliteit van vergunningverlening, handhaving en toezicht verbeterd dient te worden. Het formuleren van landelijke uniforme wettelijk vastgelegde kwaliteitscriteria wordt daarbij als wenselijk gezien.
- De noodzaak tot een zekere opschaling wordt erkend maar moet niet van boven af en dwingend worden opgelegd.
- Gemeenten zijn bevoegd gezag. De bestuurlijke verantwoordelijkheid blijft bij de individuele gemeentebesturen, dat geldt ook voor de beleidsadviesgeving aan bestuurders.
- Adviesorganisaties c.q. expertisecentra zijn een optie, maar hierin worden in principe alleen de adviserende taken belegd.

5. Uitgangspunten eindbeeld VNG

Om tot een visie op het eindbeeld te komen, is gebruik gemaakt van de volgende uitgangspunten:

- Het verminderen van bestuurlijke drukte (decentralisatie bevoegdheden en versobering IBT).
- Een kwaliteitsverbetering van de uitvoering van de VROM-taken.
- Een landsdekkend overzicht van adviesorganisaties c.q. expertisecentra.
- Gemeenten zijn bevoegd gezag voor de uitvoering van de VROM-taken (m.u.v. provinciale IPPC en BRZO).
- Gemeenten zijn het loket voor dienstverlening aan burgers en bedrijfsleven.
- Gemeenten gaan door met de voorbereiding van de invoering van de Wabo.
- Er is geen dwang of noodzaak voor een bepaalde vorm of structuur van samenwerking.
- Lokale wabo-taken worden lokaal uitgevoerd.

6. Kwaliteitscriteria VROM regelgeving

Kwaliteitscriteria zijn volgens de VNG faciliterend aan het proces van het bottom-up realiseren van een nieuwe uitvoeringsstructuur in de lijn van de uitkomsten van de ledenraadpleging. Hiermee wordt de beoordeling van de uitvoering van de VROM-taken door gemeenten transparant gemaakt. De wens om kwaliteitscriteria te formuleren is eind 2007 bestuurlijk expliciet uitgesproken tussen partijen. De VNG en het IPO hebben in de zomer van 2008 reeds een verkennend onderzoek laten uitvoeren inzake de kwaliteitscriteria voor de taken vergunningverlening, toezicht en handhaving binnen het ruimtelijk domein. Het onderzoek moest meer inzicht bieden in welke kwaliteit kan worden verlangd en op welke wijze deze kwaliteit transparant, efficiënt en effectief kan worden geborgd bij gemeenten.

Uit dit onderzoek (KMPG, juni 2008) komen de volgende conclusies:

Er zijn drie soorten kwaliteitscriteria te onderscheiden:

- 1 Inhoudelijke kwaliteitscriteria: de eisen die worden gesteld aan de inhoudelijke kwaliteit en tijdigheid van producten (vergunningen, brieven, sancties). Hierbij gaat het onder meer om voorschriften in vergunningen, de diepgang van de controle, aard van de sancties etc. Dit zijn veelal wettelijke eisen.
- 2 Proces kwaliteitscriteria: de (verschillende) wettelijke eisen die worden gesteld aan het doorlopen en aantoonbaar sluiten van de totale beleidscyclus voor vergunningverlening, toezicht en handhaving waarin de producten met de nodige inhoudelijke kwaliteit worden gemaakt (bijvoorbeeld minimaal te hanteren controlefrequenties). Transparantie staat centraal. Eisen voor proces van toezicht en handhaving zijn gebaseerd op de criteria voor professioneel milieuhandhaving en deze zijn grotendeels opgenomen in het Besluit Omgevingsrecht (BOR). Eisen voor vergunningverlening zijn minder ver uitgewerkt. De IPO norm bedrijfsgerichte milieutaken biedt hiervoor wel aanknopingspunten.
- 3 Organisatorische eisen: de (verschillende) wettelijke eisen die worden gesteld aan organisaties om minimaal in staat te mogen worden geacht om continu te voldoen aan de inhoudelijke en proces eisen. De benodigde kritieke massa staat hier centraal. Voor bouwen en wonen zijn er nog geen eisen voor kritieke massa. In het milieudomein vormt het onderzoek 'Kritische massa in beeld' (Berenschot, 2007) een startpunt voor eisen in termen van deskundigheden, minimale volumes voor een goede taakuitvoering en borging (Fte). De maatlaten voor BRZO en externe veiligheid worden nog een stap concreter voor een specifiek deelterrein in termen van benodigde kennis, opleiding, ervaring, frequentie van taakuitvoering en borging.

De status van de kwaliteitscriteria verschilt:

Wettelijke kwaliteitscriteria voor het bevoegd gezag op grond van de wetten, amvb etc.

Bestuurlijk vastgestelde kwaliteitscriteria: kwaliteitscriteria die bestuurlijk zijn erkend in landelijke trajecten en of zijn vastgesteld zoals de maatlaten BRZO, externe veiligheid.

In eigen kring erkend: criteria die door een beperkte groep van organisaties worden erkend en toegepast zoals de protocollen en functieprofielen die zijn opgesteld door de VBWTN (geen landelijke werking en geen verplicht-

ting tot toepassing) en de kwaliteitseisen die partijen overeenkomen in het kader van individuele advies- en samenwerkingsovereenkomsten.

Overige: door individuele gemeente, provincies of VROM-inspectie gehanteerde referentiekaders bij het beoordelen en realiseren van professionaliteit op het terrein van vergunningverlening en handhaving.

Naar de mening van de VNG bevatten kwaliteitscriteria de minimale benodigde deskundigheid (kennis, opleiding en ervaring) om wettelijke VROM-taken van het bevoegd gezag uit te voeren en de benodigde borging voor continuïteit van de uitvoering van deze taken. De kwaliteitscriteria geven antwoord op de vraag of een gemeente maar ook provincies en Rijk in principe in staat is om de taken uit te voeren, de minimale benodigde deskundigheid voor de uitvoering van deze taken en de borging daarvan (gelijke monniken, gelijke kappen). De kwaliteitscriteria moeten gemeenten en provincies in staat stellen en hen helpen bij het beoordelen welke maatregelen eventueel nodig zijn om te voldoen aan deze criteria (de zogenoemde kritische massa) en moeten wettelijk worden vastgelegd. De criteria geven geen gewenst eindbeeld van een efficiënte organisatie maar het gaat om de minimeisen die nodig zijn om de betreffende taken uit te voeren. De VNG stelt voor om eerst kwaliteitscriteria vast te stellen voor de wettelijke taken en deze in eerste instantie te beperken tot de Wabo-taken (ingroeimodel). De taken van het bevoegd gezag staan centraal, ongeacht de wijze waarop de uitvoering is georganiseerd. De kwaliteitscriteria moeten voor minimaal vier jaar worden vastgelegd en niet doorlopend worden aangepast of gewijzigd.

De VNG neemt nu het initiatief om samen met IPO, VROM en Justitie verder uitwerking te geven aan het kwaliteitstraject. Op 9 maart start een gezamenlijke VNG/IPO/VROM/Justitie-werkgroep. Aan de hand van de inventarisatie wordt bepaald wat de uitgangspunten moeten zijn voor de verdere uitwerking van een set kwaliteitscriteria met betrekking tot de uitvoering van de vergunningverlening, toezicht en handhaving in het fysieke domein. De ambitie is om een set van kwaliteitscriteria voor vergunningverlening, handhaving en toezicht in juli 2009 op te leveren.

7. Bevoegdheidsverdeling Wabo

Gemeenten hebben al geruime tijd de wens te komen tot een herschikking van taken en bevoegdheden met betrekking tot vergunningverlening, handhaving en interbestuurlijk toezicht binnen het ruimtelijk domein. Op dit moment zijn alle ingrediënten met bijbehorende instrumenten voor een herschikking aanwezig. Te noemen vallen de nieuwe kaderstellende bevoegdheden binnen de nieuwe Wro voor provincies, de bevoegdheidsproblematiek binnen de Wabo, de uitkomsten van de commissie Oosting en de aanbevelingen van de commissie Mans. Een herschikking van taken en bevoegdheden tussen de verschillende overheden kan tevens ordenend werken voor een toekomstige uitvoeringsstructuur.

De VNG is al twee jaar in gesprek met het IPO over het verder decentraliseren van bevoegdheden met betrekking tot de milieutoestemmingen binnen de Wabo. De discussie gaat over 4900 bedrijven die niet vallen onder BRZO- of IPPC-richtlijnen en 1200 inrichtingen die wel een zogenaamde BRZO- of IPPC-inrichting zijn.

Het eindbeeld met betrekking tot de bevoegdheidsverdeling dient er volgens de VNG als volgt uit te zien. Gemeenten zijn bevoegd gezag voor alle Wabo- vergunningverlening. De provincie wordt interbestuurlijk toezicht houder. Door middel van de sturingsinstrumenten in de Wro zijn de provincies in staat hun regionale regierol in het ruimtelijk domein in te vullen.

Provincies hebben aangegeven bereid te zijn hun bevoegdheden op termijn over te dragen aan gemeenten. Er worden echter twee voorbehouden gemaakt:

1. provincies willen voornamelijk de IPPC- en BRZO-inrichtingen buiten beschouwing laten. Een mogelijke over-

dracht van IPPC- en BRZO-inrichtingen is voor provincies geen taboe. Hierover wil men echter pas denken nadat de professionalisering van de uitvoering van de VROM-taken volledig is afgerond en het systeem zich heeft bewezen. De VNG kan hiermee instemmen.

2. Overdracht van de bevoegdheid van de provinciale milieutoestemming voor de niet-IPPC- en BRZO-inrichtingen kan volgens provincies pas plaatsvinden nadat de structuur van samenwerkingsverbanden tot stand is gekomen.

Ad 2: het IPO stelt voor de overdracht van bevoegdheden niet gelijktijdig met de inwerkingtreding van de Wabo door te voeren, maar een overgangsfase in te bouwen. Dit heeft te maken met een aantal waarborgen die provincies willen inbouwen. Het betreft met name de borging van de door provincies opgebouwde kennis. Deze kennis mag niet worden versnipperd over te veel gemeenten zolang een structuur van adviesorganisaties nog niet is gevormd. Ook het in ontwikkeling zijnde activiteitenbesluit tweede fase, dat er voor zal zorgen dat veel van de nu nog provinciale milieuvergunningen zullen worden omgezet naar een melding, wordt als argument aangedragen voor het pas later overdragen van de bevoegdheid aan gemeenten op dit onderdeel.

Over deze overgangsfase vindt op dit moment overleg plaats tussen VNG, IPO en VROM. De overgangsfase treedt in werking op het moment dat de Wabo van kracht wordt en duurt tot het moment dat de adviesorganisaties zijn gevormd. De VNG stelt daarbij voor dat gemeenten het bevoegd gezag worden voor het verlenen van alle omgevingsvergunningen, ook voor die omgevingsvergunningen waarvoor onder de vigerende wetgeving een provinciale milieutoestemming noodzakelijk is. Voor de provinciale milieutoestemming geven provincies een verklaring van geen bedenking (vvgb) af. Deze verklaring van geen bedenking heeft de werking van een deelbevoegdheid. Zonder de afgifte van een vvgb door de provincie is het niet mogelijk een omgevingsvergunning te verstrekken. Het is voor gemeenten niet mogelijk om hier gemotiveerd van af te wijken. Provincies houden onder de vvgb constructie een toezichthoudende en controlerende bevoegdheid.

De VNG is van mening dat gedurende deze overgangsfase provincies hun toekomstige taak als interbestuurlijk toezichthouder nog niet kunnen uitvoeren (dus geen overdracht IBT door Rijk aan provincies). Dit betekent dat de afspraak tussen IPO en Rijk in het bestuursakkoord over dit onderwerp niet worden gehaald (1 januari 2010). Toezicht door provincies op gemeenten kan pas wanneer de daadwerkelijke bevoegdheden met betrekking tot het verstrekken van vergunningen zijn overgedragen aan gemeenten. Gezien het belang dat provincies hechten aan bovenlokale ruimtelijke sturing, moeten de provincies deze periode gebruiken om zich enerzijds voor te bereiden op hun rol als toezichthouder anderzijds dienen zij uitwerking te geven aan de bevoegdheden die zij binnen de nieuwe Wro hebben gekregen en waarbij provincies kaders kunnen formuleren voor het ruimtelijk beleid. Er moet expliciet een einddatum van de overgangsfase worden vastgelegd. Na het vervallen van deze datum dienen de bevoegdheden van provincies onverwijld aan gemeenten te worden overgedragen (met uitzondering van de provinciale IPPC- en BRZO-inrichtingen).

8. Randvoorwaarden uitvoeringsstructuur

De VNG vindt het niet wenselijk om een blauwdruk neer te leggen voor de wijze waarop adviesorganisaties/expertisecentra vorm moeten krijgen en de schaal waarop dit moet gebeuren. Het bottom-up proces dat wordt voorgestaan is wel gebaat bij een aantal afspraken waarbinnen samenwerking tot stand dient te komen. De provincies hebben in dit proces slechts een faciliterende rol. De adviesorganisaties hoeven niet binnen de provinciegrenzen te blijven, maar kunnen provinciegrensoverschrijdend worden opgericht. Met andere woorden: deelnemende gemeenten aan een adviesorganisatie kunnen dus uit verschillende provincies komen.

Uitgangspunt is dat de klant en de dienstverlening centraal staat. Vanuit deze optiek zijn gemeenten het aanspreekpunt (frontoffice) en het loket waar de burger en het bedrijfsleven zich melden.

Gemeenten zijn regievoerder op het proces van vergunningverlening, toezicht en handhaving. Gemeenten houden hun beslisbevoegdheid en beleidsverantwoordelijkheid. Als leidraad voor het vormen van samenwerkingsverbanden worden de kwaliteitscriteria gehanteerd. Dit is een proces waar gemeenten en provincies in gezamenlijkheid overeenstemming over moeten krijgen. Gemeenten zijn in dit proces leidend. Een belangrijke leidraad voor de samenwerking zijn ook de taken die een adviesorganisatie voor de deelnemende gemeenten zal uitvoeren. Voorgesteld wordt een basispakket vast te stellen inzake de minimumtaken die een adviesorganisatie dient te vervullen. Het basispakket ziet er naar de mening van de VNG als volgt uit:

- 1 de advisering omtrent de omgevingsvergunning waarvoor een provinciale milieutoestemming nodig is middels een verklaring van geen bedenkingen van de provincies. Provincies hebben hiervoor een toezichhoudende en controlerende bevoegdheid. Gedurende de overgangsfase zijn de provincies dus deelnemer in een adviesorganisatie. Na de overdracht treden de provincies terug vanwege hun IBT-rol.
- 2 de advisering rondom provinciale BRZO en IPPC bedrijven en ketenhandhaving worden bij een beperkt aantal adviesorganisaties belegd (afhankelijk van de bovenlokale problematiek).
- 3 facultatief kan een adviesorganisatie ook advies uitbrengen over andere Wabo-taken inzake vergunningverlening en handhaving. Dit is afhankelijk van de autonome keuze van de deelnemende gemeenten. Dit kan benoemd worden als een basispluspakket.

In december 2009 dienen deze afspraken tussen gemeenten en provincies te zijn afgerond en het overzicht wordt door de decentrale overheden aangeboden aan het Kabinet.

Op dit moment bestaan al vele vormen van samenwerking. Wel zijn er verschillende dimensies in de samenwerking te onderscheiden namelijk de duur van de samenwerking (projectmatig, structureel, onbepaalde tijd), de compleetheid van de samenwerking (om welke taken gaat het), de gevolgen van de samenwerking voor de beschikbare formatie (ambtenaren blijven opereren vanuit hun eigen locatie, formatie organiseren rondom het werk via pools, teams, experts of een aparte dienst/rechtspersoon oprichten of een virtuele samenwerking), horizontale (tussen gemeenten) of verticale samenwerkingsverbanden (tussen gemeenten, OM en politie), mandatering (bestuur blijft altijd bevoegd) of delegatie (bestuur niet meer bevoegd zoals bij WGR). De VNG ziet geen noodzaak uit te gaan van één voorgeschreven model, maar zal enkele mogelijke voorbeelden beschrijven die als leidraad kunnen dienen voor de gesprekken tussen gemeenten en provincies, tezamen met de randvoorwaarden en uitgangspunten zoals voorgelegd in deze notitie op de overige onderdelen. De mogelijke voorbeelden zijn: het WGR-model, het centrumgemeentenmodel en het inkoopmodel.

9. Kosten-baten analyse

Een verandering in het proces van de uitvoering van medebewindstaken gaat altijd samen met financiële gevolgen. Dit hoeft niet per definitie te beteken dat de uitvoering duurder wordt maar dit kan bij voorbaat ook niet worden uitgesloten. Wat zeker is, is dat het leidt tot het aanpassen van huidige financieringsstromen. Met betrekking tot mogelijke kwaliteitsverhoging zal het Rijk gemeenten moeten compenseren, tenzij dit niet wettelijk vastgelegd wordt. De minister dient voor aanvang van het proces aan te geven dat zij bereid is voldoende middelen beschikbaar te stellen voor zowel de vorming van het toekomstige uitvoeringssysteem, informatievoorziening (ICT) als de decentralisatie van bevoegdheden aan gemeenten. De VNG pleit voor wettelijke verankering van de kwaliteitscriteria om te voorkomen dat de randvoorwaarden die gesteld worden aan de uitvoering van de VROM-taken niet worden gezien als een extra wettelijke taak voor gemeenten conform artikel 2 van de Fw en gemeenten dus niet gecompenseerd worden. Hierbij zal het argument gehanteerd worden door het Rijk dat de efficiency bij gemeenten door een nieuwe uitvoeringsstructuur (bundeling van kennis en kunde) verhoogd wordt. Daarnaast gaan er, in het kader van de Wabo, bevoegdheden over van provincies naar gemeenten als het gaat om huidige provinciale milieuvergunningen. Het Gemeentefonds dient hiervoor te worden gecompenseerd ten laste van het Provinciefonds.

Om inzicht te krijgen in de kosten en baten van het inrichten van een nieuwe uitvoeringsstructuur en de professionalisering van de kwaliteit, laat het ministerie van VROM een kosten-batenanalyse uitvoeren. Deze kosten-batenanalyse wordt uitgevoerd in drie fasen. Bij de opdrachtformulering is de VNG niet rechtstreeks betrokken. De eerste fase is een inventarisatiefase waarbij de set aan gegevens wordt verzameld en waarin het kabinetsstandpunt wordt doorgerekend middels diverse scenario's. De tweede en derde fase betreft het doorrekenen van het bottum-up-systeem en een mogelijk compromismodel. De onderhandelingen rondom de financiële gevolgen zullen parallel plaats moeten vinden via de verantwoordelijke departementen (VROM en Justitie) en via het overhedenoverleg en het BOFV. In het bestuurlijk overleg met de ministers van VROM en Justitie in april 2009 zullen heldere bestuurlijke spelregels dienen te worden vastgesteld rondom dit onderzoek en de uitkomsten ervan.

10. Procesorganisatie

Het proces rond de vorming van adviesorganisaties vereist bestuurlijke en ambtelijke betrokkenheid van alle partijen. Dit proces is gebaat bij bestuurlijke overeenstemming over de wijze waarop het wordt uitgevoerd. Hiertoe dienen bestuurlijke afspraken te worden opgesteld waarin eindbeeld, doelstellingen, randvoorwaarden, positie, verantwoordelijkheden en taken van alle betrokken overheden zijn neergelegd en waarin tevens wordt opgenomen wanneer het transitieproces dient te zijn afgerond.

Een onderdeel van deze afspraken zou tevens moeten zijn het opzetten van een Taskforce (projectorganisatie) die conform bestuurlijke afspraken uitvoering gaat geven aan de ondersteuning van het transitieproces. Gezien de belangen van alle partijen in dit traject, is de VNG van mening een zelfstandige projectorganisatie in te richten, die in opdracht werkt van de bestuurlijke partners en als gevolg daarvan buiten de organisatie staat van één der betrokken partijen. De individuele betrokken partijen (lees ministeries en koepelorganisaties medeoverheden) houden op die manier de mogelijkheid invloed uit te oefenen op de uitvoering van het proces. De Taskforce werkt met een jaarlijks door partijen vast te stellen werkprogramma en een vastgesteld werkbudget. Het ministerie van VROM heeft hiervoor reeds budget beschikbaar op haar begroting.